
NIEUCZYNIONY (6) *part praet pass pf*

W pisowni rozłącznej (4), w łącznej (2).

e oraz o jasne.

sg m N nieuczyniony (4). ◊ A nieuczynioného (2); -ého (1), -(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie zrobiony, nie wykonany, nie dokonany (6) : Infectus, Nieuczyniony. Niedokonány. Mącz 115c; Infectus [...] idem significans quod non factus – Nie uczynioni, nie wigotowani. Calep 532a.

W połączeniach szeregowych (2): Duch święty ieft trzecia perfona Troycze świętey/ nie uczyniony/ nieftworzony/ ány vrodzony SeklKat P2; BiałKat c.

Szereg: »narodzony (a. urodzony) nieuczyniony« (2): Bog práwy z bogá práwego: Vrodzony nye uczyniony: Homoulios/ to yeft yedney iftności z oycem KromRozm III C4v; WujJud 25. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

Synonimy: niedokonany, nieurobiony, niewygotowany.

Cf UCZYNIONY